

нѣма да спи спокойно, ако не си отмѣсти за загубата на тия шестъ chevaliers и деветъ escuyers (le Comte Amé jura qu'il ne dormiroit bon somme qu'il n'eust vengé la mort de ces six chevaliers et neuf escuyers). Но крѣпостъта на Калокастро не била тѣй лесно прѣвзимаема. Станало нужда да се употрѣбятъ много обсадни машини, вѣроятно взети отъ българитъ (grand nombre d'engins), слѣдъ което градътъ билъ прѣвзетъ, а всички намѣрени тамъ българи били съсѣчени на кжсове (taillerent en pieces tous ceux qui furent trouvez dedans). Именно при Калокастро дванадесетътъ български първенци — делегати до Шишманъ, намѣрили Амадей, на връщане отъ Одринъ (douz deleguez de la cité de Varna qui estoient allez à Andrenopoli).

Нека забѣлѣжимъ, че съгласно даннитъ по тая експедиция, прѣбиванието на Шишманъ въ Одринъ е било въ началото на ноември — т. е., два-три мѣсеца слѣдъ вземането на Къзълъ-Агачъ и Ямболъ отъ Тимурташъ. На всѣки случай, Шишманъ е отишелъ въ Одринъ, очевидно при Мурадъ, слѣдъ сключения по между имъ съюзъ и слѣдъ похода имъ срѣщу маджаритъ. Това важно обстоятелство обяснява до нѣйдъ защо Тимурташъ прѣзъ лѣтото въ сжщата година (1366) се ограничилъ да вземе само горнитъ два града, и е спрѣлъ по-нататъкъ успѣшнитъ си побѣди въ юго-източна България. Възможно е още, че именно въ тая си срѣща съ Мурадъ въ Одринъ Шишманъ е извоювалъ неприкосновеностъта на Сливенъ, не само отъ атакуване, но и отъ какви и да било турски грабежи, като духовенъ, мѣнастирски центъръ. И дѣйствително, ни история, ни прѣдания сочатъ на Сливенъ, като плѣняванъ или обсажданъ градъ. За него не се споменува даже и при послѣдующия Мурадовъ походъ, когато падатъ близкитъ на Сливенъ: Айтосъ и Карнобатъ (1367—1368 г.). Краятъ на Сливенъ, както ще се види, се отнася чакъ слѣдъ сждбоносната 1388 г.

Дванадесетътъ Амадееви делегати-българи до Шишманъ извѣстили на Амадей въ Калокастро, че намѣрили Шишманъ въ Одринъ, който пъкъ отговорилъ на Амадеевото прѣдложение съ условието, щото Амадей да снесе обса-